

alma novo crispans pelagus Tithonia Phoebos.
discurrunt transtris; hi celso cornua malo
expediunt, alii tonsas in marmore summo
praetemptant, prora funem legit Argus ab alta.

Increscunt matrum gemitus et fortia languent 315
corda patrum; longis flentes amplexibus haerent.
vox tamen Alcimedes planctus supereminet omnes.

femineis tantum illa furens ululatibus obstat
obruat Idaeam quantum tuba Martia buxum,
fatur et haec: 'nate indignos aditure labores, 320
dividimur; nec ad hos animum componere casus
ante datum, sed bella tibi terrasque timebam.

vota aliis facienda deis. si fata reducunt
te mihi, si trepidis placabile matribus aequor,
possum equidem lucemque pati longumque timorem. 325
sin aliud fortuna parat, miserere parentum,
Mors bona, dum metus est nec adhuc dolor. ei mihi,
Colchos

unde ego et avecti timuissem vellera Phrixi?
quos iam mente dies, quam saeva insomnia curis
prospicio! quotiens raucos ad litoris ictus 330
deficiam Scythicum metuens pontumque polumque
nec de te credam nostris ingrata serenis!

da, precor, amplexus haesuraque verba relinque
auribus et dulci iam nunc preme lumina dextra.'
talibus Alcimede maeret; sed fortior Aeson 335
attollens dictis animos 'o si mihi sanguis
quantus erat cum signiferum cratera minantem
non levio Pholum manus haec compescuit auro!
primus in aeratis posuissem puppibus arma
concussoque ratem gauderem tollere remo. 340

sed patriae valuere preces auditaque magnis
vota deis: video nostro tot in aequore reges